

[Socialministeren.]

hvad jeg har gjort, og det forekommer mig, at enhver Socialminister, der modtager en Indstilling af denne Karakter, en fuldkommen enig Indstilling fra et Arbejdsudvalg, der er saa alsidigt sammensat som dette, maa bringe denne Indstilling videre til Lovgivningsmagten, og at han i alt Fald maa overvinde sin egen Modvilje ved allerede nu at pille ved enkelte Bestemmelser i Socialreformen, netop under Hensyn til den Enstemmighed, der har været i Udvalget, under Hensyn til det ønskelige i ad enhver mulig Vej at sætte Beskæftigelse i Gang.

Det er jo let nok at sige, som den ærede konservative Ordfører (Christmas Møller) gjorde, at Enighed i Arbejdsudvalget imponerer ikke de Konservative. Jeg ved for øvrigt ikke, hvad der imponerer de Konservative (*Christmas Møller*: Ministeren). Ja ja, saa er det i og for sig tilstrækkeligt, da jeg har sluttet mig til Arbejdsudvalget, saa kan jeg jo vente, at Resultatet, til Trods for at de 13 Medlemmer af Arbejdsudvalget ikke imponerer de Konservative, bliver gunstigt alligevel. Det forekommer mig nu, at det er en lidt flot Bemærkning. Naar man i et Spørgsmaal, der gennem mange Aar har været drøftet i den Grad, som Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder har været det, naar til en enstemmig Beslutning i det Udvalg, der specielt er nedsat til at tage sig af disse Sager, et Udvalg, der har siddet og arbejdet med det i mange Aar, et Udvalg, som er sammensat paa den Maade, som dette Udvalg er, hvor der er 3 Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, 3 Repræsentanter for De samvirkende Fagforbund, Repræsentanter for samtlige store kommunale Organisationer, for Nationaløkonomien, for det store Landbrug og for det mindre Landbrug — saa maa jeg sige, at om det ikke imponerer mig — det kan være ligegyldigt — saa glæder det mig at se, at man i et saadant Udvalg har kunnet opnaa Enighed, og jeg vil haabe, at de Konservative vil naa til det samme Resultat.

I Virkeligheden havde den ærede konservative Ordfører ogsaa kun en eneste principiel Indvending, idet han sagde, at det var et stort Problem, om man burde beholde den Vej, som Arbejdsløshedsloven angiver i § 31, altsaa bevare noget, man kalder Nødhjælpsarbejder, ved hvilke der

skal ydes en lavere Betaling, ved hvilke de Arbejdere, der beskæftiges, altsaa kommer til at afgive en Del af Arbejdslønnen, eller om man ikke vilde opnaa det samme Resultat ved nedsat Arbejdstid. Ja, det er et stort Problem, det indrømmer jeg, og saa meget desto gladere er jeg, naar jeg ser, at alle de forskellige Afskygninger, der er interesserede i Praksis i dette Problem, har kunnet opnaa Enighed paa dette Omraade.

Man kan naturligvis, som den ærede radikale Ordfører sagde, heroverfor hævde, at det ikke først og fremmest er Argumenter af saglig eller teoretisk Karakter, men Argumenter af praktisk Karakter, der har ført til denne Enighed. Men da Formaalet med Nødhjælpsarbejderne dog er at faa udført disse Arbejder i Praksis, er det praktisk taget det samme; naar man opnaar Enighed, saa er det af praktiske Grunde, fordi det er heldigst, at man faar udført noget Arbejde, og det faar man jo bedst, naar man finder en Udvej, som alle kan tiltræde.

Jeg har derfor den Opfattelse, at det vilde være mere end ejendommeligt, om den danske Rigsdag i en Tid som denne, hvor vi fra alle Sider bestræber os for at skaffe Arbejde frem, vilde modsætte sig en Udvej, der anbefales enstemmigt af et Udvalg, der er sammensat som Arbejdsudvalget. Det kan jeg dog ikke ret vel tænke mig.

Christmas Møller: Jeg har kun ganske enkelte Bemærkninger at gøre. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem Hr. Rager overhovedet gav nogen Begrundelse for, at det skulde være urimeligt at skelne mellem praktiske og saglige Grunde. Med de praktiske Grunde mente jeg naturligvis selve den Argumentation, der ligger i, at der kun er anvendt 2 Mill. Kr. til disse Arbejder siden deres Iværksættelse den 1. Januar 1922 eller, om man vil, den 1. April 1922, hvorimod jeg med de saglige Grunde mente min Parallelisering af Udviklingen med Hensyn til Bestemmelserne angaaende Nødhjælpsarbejder, angaaende Grundforbedring, angaaende langvarigt arbejdsløse og dernæst min Paavisning af, hvorledes man dog mere og mere lader Staten gribe ind med Hensyn til, at en Tarif kan næsten være Lov; i hvert Fald har vi et Aar, hvor den er gjort til Lov, og et andet Aar, hvor den paa et enkelt Omraade er gjort til Lov. Hele denne Argu-